

доступу: <http://pravaya.ru/leftright/472/3649?print=1>. 28. Koncilija F. Krščanski socialist Janez Krek / F. Koncilija. – Режим доступу: <http://www.casnik.si/index.php/2011/10/11/krscanski-socialist-janez-krek/> 29. Pleterški J. Dr. Ivan Šušteršič 1863-1925. Pot prvaka slovenskega političnega katolicizma / J. Pleterški. – Ljubljana: Založba Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, 1998. – 500 s.

Богдан Буяк

СОВРЕМЕННАЯ ИСТОРИОГРАФИЯ ОБЩЕСТВЕННО-ХРИСТИАНСКОГО ДВИЖЕНИЯ В ХОРВАТСКИХ И СЛОВЕНСКИХ ЗЕМЛЯХ В КОНЦЕ XIX – НАЧАЛЕ XX СТ.

В статье проанализированы историографический комплекс работ ученых, посвященных проблемам политической, национально-культурной деятельности католической церкви в хорватских и словенских землях в конце XIX – начале XX в., выяснено перспективы дальнейшего изучения обозначенной научной проблемы.

Ключевые слова: политический католицизм, историографические источники, историография, Хорватия, Словения, Австро-Венгерская монархия.

Bogdan Buyak

MODERN HISTORIOGRAPHY OF SOCIAL AND CHRISTIAN MOVEMENT IN CROATIAN AND SLOVENIAN LANDS IN THE LATE XIX – EARLY XX CENTURY.

The paper explores the complex historiographical works of scientists devoted to the problems of political, national and cultural activities of the Catholic Church in the Croatian and Slovenian lands late XIX – early XX century, perspectives of further study outlined scientific problem.

Key words: social-christian movement, historiography research, Croatia, Slovenia, Austria-Hungarian monarchy.

УДК 355.34(477.83):930.227

Наталя Вовк

ПРЕСОВІ ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ: ОСНОВНІ ТЕМАТИЧНІ АСПЕКТИ ТА ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ

У статті проаналізовано основні тенденції розвитку преси Української Галицької Армії та її основні тематичні аспекти і жанрові особливості у період українсько-польської війни.

Ключові слова: українська військова преса, УГА, ЗУНР, проблемно-тематичні напрями, українсько-польська війна.

Процес реформування та командування збройних сил будь-якого війська – важка і кропітка робота. Попри стратегічну організацію боїв, однією із основних цілей керівництва армії є і раціональний розподіл кадрів у необхідні структури, вибір стратегії поведінки як на фронті, так і у тилу, організація часу, вибір найоптимальніших шляхів нападу та атаки. Перелічені функції стосуються більшою мірою власне військових дій. Проте, крім битв і кровопролитних війн існувало життя поза межами фронту, про яке армії та мирне населення повинне було довідуватися якнайшвидше. Саме це і покликани були зробити пресові органи та газети.

Наукова новизна статті полягає у тому, що у публікації зроблено спробу дослідження основних тенденцій розвитку преси Української Галицької Армії (УГА), її основні тематичні аспекти і жанрові особливості у період українсько-польської війни.

Об'єктом дослідження виступає військова періодика УГА періоду українсько-польської війни.

Предмет дослідження – аналіз військових часописів УГА, визначення їх тематичних аспектів та жанрових особливостей.

Мета публікації – дослідити пресові видання УГА, їх основні жанрові особливості та тематичні аспекти періоду українсько-польської війни.

Історіографічний доробок з цієї проблематики дослідження представлений науковими працями таких дослідників, як Л. Шанковиського [8], М. Литвина [18], В. Футулійчука [16], І. Томюка [15], М. Ковальчука [6], М. Ткачука [14], С. Макаручука [9], у яких преса розглядається як основне історичне джерело. В ракурсі інформаційного забезпечення преси УГА та УНР розглядає С.Сегеда [10, с. 72–79; 11, с. 106–113].

Водночас, попри вивченість цієї тематики, поза межами ґрунтовних узагальнень до тепер залишається не до кінця вивченими чимало питань пов'язаних із аналізом особливостей організації і функціонування військової періодики УГА, узагальненні тематичної та ідеологічної спрямованості часописів.

Виникнення молоді Західноукраїнської Народної Республіки спричинило суттєві зміни у тогочасній інформаційній політиці, спрямованій на забезпечення безпосередніх функціональних завдань преси – інформування споживача. Революційні перемены на західноукраїнських землях сприяли становленню української журналістики у нових державницьких умовах існування. Практично зникла традиційна для австрійської державної практики цензура. Демократизація суспільного життя сприяла поширенню свободи слова та друку. Постанова української державності вивело на суспільну арену десятки нових українських часописів, що стали відображенням глибинного зламу української суспільної свідомості за надзвичайно короткий період. Участь у формуванні нової української газетної періодики взяли політичні та громадські діячі, літератори та науковці, представники молоді та студентства, українські військовики, стаючи редакторами, авторами публікацій, дописувачами газет тощо. Все це в комплексі знайшло своє відображення в кількісних та якісних показниках української періодики.

Серед загалу часописів, які виходили на західноукраїнських теренах, варто виокремити в окрему групу друківаних періодичних та неперіодичних видань військової преси УГА, що стала фактичним продовженням традицій стрілецької преси Українських січових стрільців (УСС). Згідно з безпосередніми підрахунками сучасного дослідника С. Сегеди, пресова квартира начальної команди видавала низку газет, серед яких слід виокремити такі, як: "Стрілець", "Вістка", "Козацький голос", "Полева газета", "Стрілецький шлях" [11, с. 176]. Спробуємо зосередитися на часописних виданнях, які, на нашу думку найяскравіше висвітлюють основні тематичні аспекти та жанрові особливості тодішньої армійської преси а саме "Стрілець" та "Козацький голос".

Проводячи аналіз, цих видань, С. Сегеда у статті "Порівняльний аналіз тематичних напрямів військової преси Армії УНР та УГА (1919 р.)" виділяє такі тематичні рубрики, які розкривалися у тогочасних газетах: бойовий шлях війська, творення українського війська, суспільно-політичні та економічні події в Україні, міжнародні події, події на поневоленних українських землях, задоволення релігійних потреб військовиків, біографічні матеріали керівників уряду та війська, культурне життя держави та війська [10, с. 73].

Безумовно, флагоманом військової журналістики вважається газета "Стрілець", перший номер якої вийшов 1 січня 1919 р. у Тернополі за редакцією В. Пачовського. До складу редакції В. Пачовський залучив багатьох письменників і журналістів: А. Бабія (М. Ірчана), В. Гадзінського, В. Гериновича. У газеті часто друкувалися О. Назарук, І. Кривецький, Б. Заклинський, О. Олесь, Ю. Шкрумеляк, Тарас Франко (син І. Франка) та інші [16, с. 165]. Виходила газета щоденно з січня 1919 р. на чотирьох сторінках, великим форматом та величезним накладом 16 тис. примірників періодично у Тернополі, Станіславові, Стрию, Борщові, а з 15 червня 1919 р. у Кам'янці-Подільському як "Український стрілець" (редактор Г. Микитей), припинила існування 16 листопада 1919 р. Програма часопису була подана 25 березня 1919 р. у черговому номері, у якому редакція зазначала, що "метою часопису є удержання української армії через скріплення її моральної сили", а у "Привітанні до читачів-вояків", надрукованому в цьому ж номері, роз'яснювала: "... Часопись має бути Вашим власним органом, часопису усього українського війська. Вона буде писати про все, що Вас тішить, радує і славить, буде писати й про те, що болить Ваші молодечі серця, за чим тужить Ваша палка душа. Вона буде кріпити Вашого Духа у вашім бою..., доносити українській спільноті про Вашу хоробрість, відвагу й геройство, про славу Ваших боїв..." [12].

Водночас у тижневику, як урядовому часописі, подавалися звіти з засідань Національної Ради, статті на біжучі теми, а також новини з фронту. На шпальтах першого числа "Стрільця" знаходимо вступну статтю під назвою-заклик "Робучий народі український". Основна думка відозви скерована до боротьби за власну державність. Зосереджуючись над питанням про одвічне гноблення українського народу, редакція часопису, закликала до рішучих дій населення, старшин УГА у справі визволення Батьківщини від загарбників, акцентуючи, що у єдності сила народу [4, с. 130].

З 13 січня 1919 р. друге число видання "Стрілець" почало виходити у Станіславові. Розглядаючи найбільш актуальні теми подій на фронті, у цьому випуску тижневіка від 12 лютого 1919 р. опубліковано статтю-репортаж В. Пачовського "Настрій на фронті". У публікації вміщено розмову автора з пораненим стрільцем у госпіталі в Станіславові, про настрої і дух галицьких вояків. Співрозмовник кореспондента часопису, розповідаючи про бойовий незламний дух українських військових, у кінцевому вислові зауважив: " Побачимо, як попроведять пани, як вони продадуть нас, то ми розправимось з ними коротко!... Сказав – шарнув попід горло – і вдарив кулаком об стіл, аж склянки задзеленькотіли" [4, с. 130].

3 березня 1919 р. редакція часопису “Стільць” перейшла під контроль колеґії, до складу якої входили Гриць Микитей і Володимир Гадзінський. Збільшення цільової аудиторія часопису розширилося і сам проблемно – тематичний напрямок “Стрільця”. Поряд зі статтями на військову проблематику, починають друкуватися статті на світські теми. Так, у 12 номері тижневика від 19 березня 1919 р., знаходимо публікацію-заклик “Селянсько-робітничий з’їзд”, у якій від імені обласної управи селянсько-робітничого Союзу до населення краю зазначалося: “Товариші селяни й робітники! В цей важкий момент, коли валяться основи світового капіталізму, коли трудовий народ хапає державну владу в свої руки і коли на колишніх царських та цісарських перестолах повівають пролетарські прапори, взиваємо Вас на обласний Селянський Робітничий З’їзд до Станіслава. Проситися як найбільше гостей з фронту” [4, с.130].

З огляду на значний вплив друкованого слова на свідомість старшин і стрільців УГА, командування відводило часописам значну роль у пропагандистсько-виховній роботі. Про це свідчить наказ генерала М. Омеляновича-Павленка про поширення газет серед особового складу: “Доставка преси на фронт є конечним умов’ям морального скріплення Українського війська” писав командувач УГА [19]. Газета “Стрелець” публікувала звернення командувача до війська з нагоди важливих подій, накази з подяками за успішні бойові дії корпусів і бригад. Так, командарм оголошував щирі подяки усім старшинам, підстаршинам, стрільцям і козакам, які брали участь у Вовчухівській наступальній операції УГА [20].

Значний вплив на психологічний стан стрільцтва мали публікації фронтовиків про героїчні подвиги частин, підрозділів і окремих воїнів. Так, у кореспонденції “Честь відважним!” з Городоцького (під Львовом) напрямку розповідалося, як група стрільців під командуванням четаря Вайнгаймера 8 березня захопила польський панцерний потяг. У бою особливо відзначилися десятники Т. Винник і Т. Мудрий [21].

Основну увагу газета “Стрелець” приділяла вихованню вояків на бойових традиціях УГА. Так, 1 листопада 1919 р. переважна більшість публікації часопису присвячувалися роковинам Першолистопадового зриву [1, арк. 15]. У святковому числі були поміщені спогади сотника УСС Д. Кренжаловського “Львів у перших днях Листопада 1918 р.” [22]. Поряд із тим, у часописі неодноразово наголошувалося на агресорських діях польської влади, наводилися численні факти знущань польських окупантів над українським населенням. Серед стрільцтва особливо значний резонанс викликав протест президента ЗУНР Є.Петрушевича: “За короткий час вспіли поляки так знищити Східну Галичину і більшість її спокійного населення, що більшовицькі банди в Росії не встигли доклати такого знищення навіть за рік свого існування. Майже всю українську інтелігенцію вивезли або розстріляли” [23]. “Стрелець” постійно приділяв чималу увагу порушенням поляками Гаазьких конвенцій щодо полонених. У одному з номерів повідомлялося, що в таборі військовополонених Домб’є під Краковом щодня помирає від хвороб і виснаження 2530 галицьких вояків [24]. Зауважимо, що у лютому газета помістила розпорядження ДСВС, згідно з яким полоненим полякам у таборах видавалося щомісячно: солдатам 30 корон, офіцерам до капітана 500, вищим чинам 800 [25].

З опублікуванням 14 числа часопису, редакцію журналу перенесено до Ходорова, а часопис видавався у Стрию. Зі зміною місця видання, часопис редагував сотник Іван Ерденбергер. Після переломних подій на фронті, “Стрелець” перейшов під керівництво уряду Диктатора, і виходив у Кам’янці-Подільському до 16 листопада 1919 р. У складній ситуації воєнно-політичних подій, головним редактором часопису періоду перебування його у Кам’янці-Подільському призначено О. Назарука. До складу редакції також входили четарі Іван Кривецький та Степан Масляк, посаду адміністратора займав Іван Романишин. Після перенесення начальної команди УГА до Балти, замість “Стрільця” почав виходити часопис “Пролом”. Головним його редактором був четар УСС, доктор Стецюк. До складу редакційної колеґії входили І. Кривецький, Р. Ковшевич, І. Дидик. З редакцією також співпрацювали, поручик Р. Купчинський, четар Л. Лепкий і хор. В. Бобинський. Після зорганізування польового Штабу “Пролом” було закрито. Натомість почав виходити новий часопис “Червоний стрелець”. Головним редактором щойно створеного часопису призначено М. Козоріза. До складу редакційної колеґії входили І. Козоріз, Ф. Парщук-Конар, С. Ткачівський. Після переїзду польового штабу до Києва, перемістилася туди й редколеґія [16, с. 153].

Серед військових часописів, які виходили у корпусах і бригадах, також слід відзначити “Козацький голос” – орган 1-го корпусу підполковника (згодом генерала) О.Микитки. Він видавався у Кам’янці Струмиловій (поблизу Львова) з 16 березня 1919 р. Редактором часопису став правник Михайло Старосольський. “Козацький голос” був одним з кращих часописів Галицької армії тієї доби” [16, с. 153].

Справді, уже перший номер газети вирізнявся талановитими статтями, ідейним спрямуванням. У першому числі видання, окрім офіційного звернення генерала М. Омеляновича-

Павленка до "Війська Галичини", містилися звернення редакції до читачів козаків, статті про долю українських полонених в польських таборах, про заклик до боротьби під назвою "Тепер або ніколи", повідомлення про чехословацьку місію, початок фейлетону, листопадові події в Перемишлі, "веселий куток" тощо. "Козацький голос" друкувався у Жовкві накладом 2 тис. примірників й виходив двічі на тиждень. Командування Першого корпусу плідно використовувало василіанське видавництво у Жовкві, яке спільно з друкарнею фактично стало однією зі структур пресового бюро. Крім "Козацького голосу", тут видавалася газета окружної військової команди "Україна" накладом 500 примірників, друкувалися (накладом 200 примірників) накази командира корпусу загального характеру, а також відозви і накази ДСВС, НКГА, жовківської ОВК. Згідно з підрахунками видавництва, за чотири місяці видруковано 26 тис. примірників газет і 118 окремих замовлень загальним накладом 250 тис. примірників [3, арк. 19]. За ці послуги УГА поляки після окупації Жовкви майже усіх монахів монастиря на чолі із С.Бараником відправили у табір Домб'є як військовополонених [3, арк. 290]. "Козацький голос" та інші видання 1-го корпусу, як також часописи уряду ЗУНР, ДСВС і НКГА, насамперед "Стрілець" широко розповсюджувалися серед вояків його бригад 5-ї Сокальської, 6-ї Равської, 9-ї Белзької і 10-ї Янівської, що мали близько 12 тис. бійців і командирів. Варто порівняти становище з армією УНР: в одній з публікацій газети "Стрілецька думка" у вересні 1919 р., яка виходила у Проскуріві накладом 46 тис. примірників, з них 1,5 тис. для корпусу УСС, полковника Є.Коновальця, повідомлялося: "Довгі місяці ніхто не бачить часопису. Коли раз попав між них часопис, виданий ще в червні, то стрільці мало не побилися над ним. Коли так далі буде, то ми підемо з крісами в запілля і розженемо всі редакції та пресові квартири, котрі друкують часописи тільки для кошів і для міста" [13].

Потрібно зазначити, що з огляду як на малий об'єм часопису, матеріал який подавався, був різноманітний і цікавий, статті і заклики писались простою і зрозумілою для читача мовою, переконливо і бадьоро. Де що пізніше, поруч із інформаційною частиною і актуальними статтями, у часописі, редакція почала розміщувати "Читацький матеріал" у формі фейлетонів та коротких оповідань-спогадів. Починаючи із четвертого випуску, на шпальтах видання з'являються безпретензійні, але щирі, овіяні патріотичним духом поезії Василя Хроновича [16, с. 167]. "Козацький голос" виходив у Камінці Струмиловій до 15 травня. Черговий, 18-ий номер побачив світ 12 червня. Місце видання вже не вказувалось, лише зазначався редактор видання М. Старосольський. Об'єм часопису був чотиристорінковий, формат менший, папір гірший від початкового, ціна підвищена до 1 гривні. Видання 21 і 22 числа часопису надрукованні в іншій місцевості, і оплата за примірник зросла до 1,50 гривні. Матеріал, який подавався носив здебільшого інформативний характер, повідомлення з Великої України були доволі хаотичними. Водночас, як окрема рубрика, подавалися документи, протоколи про вбивство от. Леєра, а також схожі випадки, які траплялись із сторони польських солдат. Останні номери часопису 23 і 24 у Галичині, співпали у часі із подіями переходу УГА за р. Збруч. Дещо пізніше, видання часопису змінює свою приналежність, і переходить під звітність прес-квартири начальної команди УГА, під редакцією М. Старосольського.

Після відступу УГА за Збруч у липні 1919 р., "Козацький голос" продовжував своє існування. Як згадував його колишній працівник редакції Северин Пастернак (брат поручника Я. Пастернака, згодом відомого українського археолога), на Правобережжі газета спільно з друкарнею розмістилася у вагонах військового агітпоїзда. "Козацький голос" виходив досить регулярно, кілька разів на тиждень (до 22 грудня 1919 р.). "Зміст газети в основному був такий: повідомлення начальної команди УГА про становище на фронті, розпорядження уряду, писав С.Пастернак, а також про міжнародні переговори щодо Галичини, спогади, оповідання, листи до редакції, огляд подій у світі" [16, с. 103–104]. За часів перебування у Червоній армії "Козацький голос" став органом 3-ї бригади й перейменований на "Стрілецьку вістку". Часопис припинив існування у квітні 1920 р. Останнім цікавим виданням стала широка програма шевченківського вечора і концерту з портретом поета.

Не менш кваліфіковано вівся часопис "Стрілецька думка" – орган корпусу УСС. Виходив він неперіодично. Перший номер газети вийшов 6 травня 1919 р. на невеликій станції Кривин. Відкривав газету лозунг "до зброї за рідну Україну, землю та волю". Тут же був надрукований "Стрільці! Збирайте патрони та гільзи, бо вони потрібні для Вас", а в "підвалі" першої полоси заверстано дворядкове звернення до читачів: "Прочитавши часопис передайте другому, а не вміш читати сам – попроси товариша". На сторінках "Стрілецької думки" друкувалися інформаційні замітки із стрілецького життя, порушувались важливі проблеми організації війська, його матеріально-технічного забезпечення. У кожному номері вміщувалися статті на міжнародні теми, у яких події висвітлювалися через призму інтересів України. Постійними у газеті були рубрики "Звідомлення штабу Головного отамана", "Телеграми", у яких друкували здебільшого офіційні

матеріали, фронтову хроніку. Для таких публікацій характерними були строго діловий стиль, лаконічність думки та фрази [2, мікроф. 92064].

З інших періодичних видань УГА часів українсько-польської війни заслуговує на увагу Великодня “Бомба” – сатиричний журнал, виданий 1919 р. січовиками Л.Лепким та І.Іванцем у 1-й бригаді УСС накладом 300 примірників. Особливо сподобалася і запам’яталася стрілецьку доброзичлива сатира на окремих старшин, на командира корпусу О.Микитку, командира полку З.Носковського та інших осіб, ілюстрована дотепними малюнками [17, с. 7]. До жанру гумору і сатири також потрібно віднести фронтовий часопис “Самоходник”. У виданні сатиричного часопису брали участь Угрин Безгрішний, Антін Лотоцький, Л. Лепкий, О. Курилас. Відомим був часопис 2-го корпусу “Стрілецька думка” (згодом “Червоний УСС”) – орган 1-ї бригади УСС.

Не меш важливе значення для забезпечення інформаційного простору, мали й інші видання. Серед них варто відзначити неперіодичні часописи “Стрілецький шлях” видавництва Третього Корпусу УГА, “Золочівське слово” окружної військової команди у Золочеві під редакцією М. Голубця.

Отже, вихід у світ армійських періодичних видань сприяв становленню української військової журналістики. Серед загалу часописів, армійської преси УГА, помітне місце займали газети, які інформували читача про важливі накази вищих органів влади, про стан справ на фронті, суспільно-політичні та економічні події в Україні. Попри те основним лейтмотивом преси УГА був героїзм українського народу, його боротьба за державність та незалежність.

Список використаних джерел

1. ЦДАЛ України, ф. 581, оп. 1, спр. 147, 56 арк.
2. ЦДАЛ України, колекція ІХ, мікроф. 92064.
3. ЦДАЛ України, ф. 684, оп. 1, спр. 1568, 56 арк.
4. Бачинський В. Преса ЗУНР 1918–19 рр. / Василь Бачинський // Над Сяном. Матеріали до історії української галицької армії. – Т.5. – Вінніпег 1976. – С. 126–141.
5. Губа П.І. Періодична преса як джерело дослідження українського державотворчого процесу 1917–1920 рр: автореф. дис. на здобуття наук. ст. д.і.н. 07.00.06 “Історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни. – Київ, 2007. – 43 с.
6. Ковальчук М. Невідома війна 1919 року: українсько-білогвардійське збройне протистояння: Наукова монографія / М.Ковальчук. – К.: Темпора. – 2006. – 576 с.
7. Козацький голос. – 1919.
8. Литвин М. Українсько-польська війна 1918–1919 рр. / М.Литвин – Львів: Інститут українознавства НАНУ; Інститут Центрально-Східної Європи. – 1998. – 488 с.
9. Макарчук С.М. Українська республіка Галичан / С.М.Макарчук. – Львів: Світ, 1997. – 192 с.
10. Сегеда С.П. Порівняльний аналіз тематичних напрямів військової преси Армії УНР та УГА (1919 р.). / С.П.Сегеда // Гілея: науковий вісник: Збірник наукових праць. – К., 2010. – Випуск 34. – С. 72–79.
11. Сегеда С.П. Окремі питання управління пресою українських збройних формувань 1919 року. / С.П.Сегеда // Гілея: науковий вісник: Збірник наукових праць. – К., 2010. Випуск 30. – С. 106–113.
12. Стрілець. – 1 січня 1919.
13. Стрілецька думка. – 1919.
14. Ткачук П.П. Сухопутні війська України доби революції 1917–1921 рр. / П.П.Ткачук. – Львів: ЛІСВ, 2009. – 311 с.
15. Томюк І.М. Галицька армія у боротьбі за державність і соборність України (1918–1920). Дис. на здобуття наук. ступ. к.і.н. – Львів, 2004. – 227 с.
16. Футулійчук В.М. Військово-патріотичне виховання у Галицькій армії: дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук. – Львів, 1999. – 199 с.
17. Хімяк О.М. Українська преса другої половини ХІХ – початку ХХ ст. як чинник формування національної свідомості українців Галичини: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук: 07.00.01 “Історія України”. – Львів, 2006. – 18 с.
18. Шанковський Л. Українська Галицька армія: Воєнно-історична студія / Л.Шанковський. – Львів: НТШ, 2010. – 396 с.
19. Стрілець. – 10 квітня 1919.
20. Стрілець. – 28 березня 1919.
21. Стрілець. – 26 березня 1919.
22. Стрілець. – 1 листопада 1919.
23. Стрілець. – 31 липня 1919.
24. Стрілець. – 19 березня 1919.
25. Стрілець. – 2 лютого 1919.

Наталья Вовк

ПРЕССОВЫЕ ИЗДАНИЯ УКРАИНСКОЙ ГАЛИЦКОЙ АРМИИ: ОСНОВНЫЕ ТЕМАТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ И ЖАНРОВЫЕ ОСОБЕННОСТИ

В статье рассмотрены основные тенденции развития прессы Украинской Галицкой Армии и ее основные тематические аспекты и жанровые особенности в период украинско-польской войны.

Ключевые слова: украинская военная пресса, УГА, ЗУНР, проблемно-тематические направления, украинско-польская война.

Natalia Vovk

PRESS PUBLICATIONS GALICIAN UKRAINIAN ARMY: MAIN THEMATIC ASPECTS AND GENRES FEATURES

The article reviews the main trends presses Ukrainian Galician Army and its main thematic aspects and features of the genre during the Polish-Ukrainian War.

Key words: Ukrainian military press, UGA, Polish-Ukrainian War.